

Otroška kariera?

Od vsepovsod nam svetujejo, naj dajemo otrokom čim več vzpodbud, da bodo odlično rasli in se uspešno razvijali. Čim več vtisov, aktivnosti, doživetij, znanja ... da bo ubogi malček kos zahtevnemu sodobnemu svetu.

Vsak dan opažam sporočila, ki (prikrito) prikazujejo otroka kot prazno in revno bitje, okrog katerega se je treba intenzivno truditi, da kaj spozna, stori, postane. Tako dobimo starši občutek, da ne moremo kar samo mirno gledati, kako se igra na kupu peska ali z vodo, kako teka za muco, kako se kobaca na zidek in kako se vesi po ograji ...

Moramo ga opremiti z vsem potrebnim za veliko družbeno bitko ... in to nujno potrebno je seveda mogoče (in treba) kupiti ... Otrok je zlata jama za industrijo in storitve, če ustvarimo v starših občutek, da iz otroka ne bo nič, če se ne vržejo v boj za njegov socialni dvig.

Vsa odkritja o možganih in razvoju pa potrjujejo nesporno dejstvo, **da se otrok razvija predvsem v odnosih**. Inteligenca se razcvete, ko si otrok želi raziskovati, ker se počuti varnega.

Čuteča pozornost najljubših odraslih je glavna stimulacija za otrokovo inteligenco, večino ostalega pa otrok išče in stori sam od sebe. Če tega ne počne in se dolgočasi, potem pomeni, da smo že zavozili ...

Pozornost ne pomeni, da kaj kupujem in ponujam otroku, ampak da sem ob njem, ko išče hrano za svoj lačni um in kaže svoja nagnjenja. Šele potem in ob tem lahko sploh razumemo, kako lahko podpremo njegove težnje. Statistike pravijo, da ima 93% otrok na svetu dober ali zelo dober potencial za razvoj inteligence, 3% otrok je genialnih in prav toliko jih zaostaja v razvoju. To pomeni, **da ima ogromna večina naših otrok že v sebi prav vse možnosti, da se razvijajo, in da je dovolj, da jih ne zamorimo, pa bodo zacveteli.**

Otrok, ki rase med notranje bogatimi, kultiviranimi in čutečimi odraslimi in z njimi deli naravno in živahno vsakdanjost, dobi prav dovolj vzpodbud za svoj um in se lahko samostojno razvija v odkrivanju sebe in sveta. Zato lahko mirno pozabimo na goro didaktičnih igrač in vseh mogočih proizvodov, ki naj bi stimulirali našega malega.

Ne razvijajmo malih vsevedov na majavih nožicah, ki ne zmorejo miru, sanjarjenja, čistega veselja in občutka za svojo enkratnost. Intenzivno učenje v rosnih letih ne daje tistih čudežnih rezultatov, ki so si jih nekateri pričakovali. Običajno se pozneje rado zatakne in bo otrok na istem (pogosto na slabšem) kot ostali, ki so rasli v svojem ritmu.

Uspeh v življenju zahteva še marsikaj drugega in sijajni um še zdaleč ni jamstvo za osebnostno moč in odpornost v preizkušnjah. Celostna življenjska inteligentnost daje bogate sadove šele tedaj, ko otrok doživlja sebe in svet skozi globok odnos z nami. Edino, kar resnično lahko ogroža razvoj njegove naravne bistrosti, je revščina odnosov.

(Alenka Rebula)